

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/59/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823220953
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3823220953.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, dieťa rodičov: matky C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXX/X, E., zastúpenej právnou zástupkyňou JUDr. Ivanou Magdolenovou Joríkovou, advokátkou, so sídlom F. X/X, XXX XX E. a otca A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. XXX, štátneho občana SR, v konaní o návrhu matky maloletého dieťaťa na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 22P/43/2023-79 zo dňa 25. januára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 22P/43/2023-79 zo dňa 25. januára 2024 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. otcovi maloletého dieťaťa s účinnosťou od 23.10.2023 zvýšil vyživovaciu povinnosť voči maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX z doterajších 100,- Eur mesačne na sumu 120,- Eur mesačne, ktoré je otec maloletého dieťaťa povinný poukazovať k rukám matky maloletého dieťaťa vždy do 15. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred. Výrokom II. zameškané výživné za obdobie od 23.10.2023 do rozhodnutia súdu vo výške 25,30 Eur je otec maloletého dieťaťa povinný zaplatiť k rukám matky maloletého dieťaťa v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- Eur, ktoré sú splatné s bežným výživným až do úplného zaplataenia s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/101/2018-50 zo dňa 20.02.2019, právoplatný dňa 11.03.2019, v časti výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. V ostatných častiach zostalo predchádzajúce rozhodnutia nezmenené. Výrokom IV. o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Okresný súd v odseku 1. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na návrh, jeho odôvodnenie, ktorý podala matka maloletého dieťaťa, v odseku 2. na informatívne stretnutie rodičov. V odseku 3. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na rozsah vykonaného dokazovania, v odseku 4. odôvodnenia na vyjadrenie matky maloletého dieťaťa na nariadenom pojednávaní a v odseku 5. odôvodnenia na vyjadrenie otca maloletého dieťaťa, ktorý pred okresným súdom osobne sa vyjadril tak, že je ochotný platiť maximálne 120,- Eur mesačne z dôvodu, že jeho mesačný príjem je 650,- Eur a okrem tohto príjmu iný príjem nemá.

3. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/101/2018-50 zo dňa 20.02.2019, právoplatným dňa 11.03.2019, bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 80,- Eur mesačne na 100,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec maloletého povinný prispievať k rukám matky maloletého vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 20.02.2019.

4. Zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplynulo, že matka maloletého dieťaťa je poberateľkou rodičovského príspevku na maloletého H. A., nar. XX.XX.XXXX, a to od 01.04.2022 vo výške 473,30 Eur mesačne a ďalej poberateľkou prídavku na dieťa v sume 60,- Eur mesačne na každé z maloletých detí.

5. Zo správy zo Sociálnej poisťovne vyplynulo, že matka ani otec maloletého A. nepoberajú dávku v nezamestnanosti, nemocenskú dávku, ani dôchodok.

6. Zo správy od zamestnávateľa matky ZDA Partizánske, s.r.o. vyplynulo, že matka u nich nedosahuje žiadny príjem, pretože od 02.04.2022 čerpá rodičovskú dovolenku.

7. Zo správy od zamestnávateľa otca NOVOTREND, s.r.o. vyplynulo, že za obdobie od 10/2022 do 10/2023 mu bola vyplatená čistá mzda spolu v sume 8 242,12 Eur. Daňový bonus nepoberá.

8. Okresný súd poukázal na výdavky matky maloletého dieťaťa, v odseku 14. odôvodnenia na správu kolízneho opatrovníka a za aplikácie ustanovení § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol o vyživovacej povinnosti tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

9. Okresný súd porovnal poslednú úpravu výšky vyživovacej povinnosti otca rozsudkom č.k. 2P/101/2018-50 zo dňa 20.02.2019, právoplatným dňa 11.03.2019, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca k maloletému A. zo sumy 80,- Eur mesačne na 100,- Eur mesačne, maloletý mal v tom čase 11 rokov, bol žiakom druhého stupňa základnej školy. Maloletý sa stravoval v školskej jedálni, kde matka platila 26,- Eur mesačne, ďalej navštevoval strelecký krúžok v sume 10,50 Eur polročne a matka mu dávala vreckové 10,- Eur mesačne. Matka v tom čase bola robotníčkou s mesačným príjmom priemerne 500,- Eur mesačne. Spoločne s maloletým bývala v nájomnom mestskom byte, kde uhrádzala nájom 150,- Eur mesačne, elektrinu 16,- Eur mesačne, plyn 5,- Eur mesačne, TV 5,- Eur mesačne a poplatok za internet 10,- Eur mesačne. Spoločnú domácnosť v tom čase zdieľala s partnerom. Inú vyživovaciu povinnosť nemala. Otec maloletého A. v čase posledného rozhodnutia pracoval ako pomocný murár na dohodu, zároveň vykonával príležitostnú brigádnickejšiu činnosť. Dokázal si privyrobiť mesačne sumu 500,- Eur. Býval v prenajatom byte, za ktorý uhrádzal 180,- Eur mesačne vrátane energií a okrem toho internet v sume 9,90 Eur mesačne, mobil 15,- Eur mesačne. Mal zhoršený zdravotný stav, s ktorým mal zvýšené náklady v sume 15,- Eur mesačne a výdavky na cigarety 60,- až 70,- Eur mesačne.

10. Pri posudzovaní aktuálnych pomerov okresný súd zistil, že maloletý A. má v súčasnosti 16 rokov a od septembra 2023 je študentom Strednej odbornej školy techniky a služieb v I.. Matka maloletého dieťaťa uviedla výdavky: strava 180,- Eur mesačne (80,- Eur v škole, 100,- Eur doma), školské potreby 20,- Eur mesačne, ZRPŠ 15,- Eur ročne, obuv a oblečenie 140,- Eur mesačne, kozmetika a drogéria 50,- Eur mesačne, zubár 25,- Eur polročne, mobil 5,- Eur mesačne, cestovné a vreckové 10,- Eur týždenne. Zároveň uviedla jednorazový výdavok na pracovné oblečenie na prax v sume 36,- Eur mesačne. Matka maloletého dieťaťa je toho času na rodičovskej dovolenke s mladším synom a poberá rodičovský príspevok v sume 473,30 Eur mesačne, prídavok na dve maloleté deti v sume 60,- Eur mesačne na každé z nich a otec jej mladšieho maloletého syna si plní vyživovaciu povinnosť k maloletému H. v sume 500,- Eur mesačne. Pravidelné mesačné výdavky si matka uplatnila, a to: nájom 190,- Eur mesačne, elektrina 35,- Eur mesačne, plyn 25,- Eur mesačne, TV 6,99 Eur mesačne, internet 9,90 Eur mesačne, odpad 120,- Eur ročne, mobil 5,- Eur mesačne a strava 350,- Eur mesačne. Vlastní osobné motorové vozidlo, ktoré užíva otec maloletého H., pričom platí aj náklady na toto osobné motorové vozidlo. Otec maloletého dieťaťa je aktuálne zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 650,- Eur mesačne, pravidelné mesačné výdavky otca predstavujú: nájom 300,- Eur mesačne, strava 150,- Eur mesačne, TV a internet 19,90 Eur mesačne, mobil 10,- Eur mesačne, oblečenie 20,- Eur mesačne, servis bicykla 30,- Eur ročne, lieky 6,- Eur mesačne a cigarety 60,- až 70,- Eur mesačne.

11. Okresný súd poukázal na to, že zmena pomerov ako predpoklad na zmenu predchádzajúcej úpravy v rozsahu vyživovacej povinnosti môže spočívať aj v zmene pomerov na strane povinnej osoby. Pôjde napríklad o zvýšenie alebo nezavinené zníženie príjmu, vznik alebo zánik ďalšej vyživovacej povinnosti, prípadne ďalšie významné okolnosti. Súdna prax za právne významnú zmenu pomerov, ktorá má subjektívny charakter, považuje zmenu v nákladoch na životné potreby oprávneného dieťaťa v závislosti od jeho veku, vzdelávania, rôznych aktivít a kultúrnych potrieb, ako aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré sú rodičia povinní uspokojovať podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

12. Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že na strane maloletého dieťaťa došlo od poslednej úpravy výšky výživného k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného otca k maloletému dieťaťu. Od poslednej úpravy výšky výživného prešli už viac ako štyri roky, zmenila sa úroveň štúdia na strane maloletého dieťaťa, keď v čase poslednej úpravy mal maloletý 11 rokov a bol žiakom druhého stupňa základnej školy a v súčasnosti má maloletý 16 rokov a je žiakom 1. ročníka strednej školy. Primerane sa v týchto súvislostiach zvýšili potreby maloletého dieťaťa. Na strane maloletého A. okresný súd zohľadnil nevyhnutné mesačné výdavky mesačne vo výške 530,- Eur, a to: strava 180,- Eur mesačne, školské potreby 20,- Eur mesačne, poplatok ZRPŠ 15,- Eur ročne, t.j. 1,25 Eur mesačne, obuv a oblečenie 140,- Eur mesačne, kozmetika a drogéria 50,- Eur mesačne, zubár 25,- Eur polročne, t.j. 4,20 Eur mesačne, mobil 5,- Eur mesačne, cestovné do školy, vreckové 10,- Eur týždenne, t.j. 40,- Eur mesačne a pomerná časť nákladov na spoločné bývanie v sume 88,- Eur mesačne. Okresný súd na strane maloletého dieťaťa zohľadnil tiež jednorazový výdavok na oblečenie na prax v sume 36,- Eur. Na strane matky maloletého dieťaťa zohľadnil jej pravidelný priemerný mesačný príjem pozostávajúci z rodičovského prídavku v sume 473,30 Eur mesačne a prídavku na dieťa, ktorý na maloletého A. poberá v sume 60,- Eur mesačne. Okresný súd zohľadnil pravidelné nevyhnutné mesačné výdavky na bývanie, a to pomernú časť z nájmu pri troch spolu žijúcich osobách zo sumy 190,- Eur mesačne, elektriny 35,- Eur mesačne, plynu 25,- Eur mesačne, TV 6,99 Eur mesačne, internet 9,90 Eur mesačne a komunálny odpad 120,- Eur ročne, t.j. 10,- Eur mesačne, t.j. 3,- Eurá mesačne na jednu osobu. Na strane matky maloletých detí zohľadnil ako nevyhnutný jej pravidelný mesačný výdavok na mobil 5,- Eur mesačne, stravu 120,- Eur mesačne, drogériu a kozmetiku 75,- Eur mesačne. Pri zvýšení výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. okresný súd vychádzal z jeho priemerného čistého príjmu vo výške 650,- Eur mesačne. Okresný súd uviedol, že otec má najvyššie dosiahnuté vzdelanie základné, teda jeho príjem, ktorý v hrubom predstavuje minimálnu mzdu na rok 2024, považoval za adekvátny k najvyššiemu dosiahnutému vzdelaniu otca maloletého. Za nevyhnutné a opodstatnené pravidelné mesačné výdavky otca maloletého dieťaťa okresný súd považoval výdavky v celkovej sume priemerne 500,- Eur mesačne, a to: nájom 300,- Eur mesačne, strava 150,- Eur mesačne, TV a internet 19,90 Eur mesačne, mobil 10,- Eur mesačne, oblečenie 20,- Eur mesačne, servis bicykla, ktorý používa na cestu do práce, 30,- Eur ročne, t.j. 2,50 Eur a lieky 6,- Eur mesačne. Na strane otca maloletého dieťaťa okresný súd nezohľadnil ním uplatnené výdavky na cigarety v sume 60,- až 70,- Eur mesačne, pretože mal za to, že tieto nemajú prednosť pred vyživovacou povinnosťou otca. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti okresný súd zobral do úvahy aj skutočnosť zhodne uvádzanú matkou aj otcom maloletého dieťaťa, že maloletý A. trávi u otca minimálne dva víkendy v mesiaci, s čím otcovi maloletého vznikajú ďalšie výdavky v súvislosti s maloletým a skutočnosť, že mu prispieva aj nad rámec vyživovacej povinnosti vreckovým, napr. uvádzaných 10,- Eur na vstupné na aerosoft. Z dôvodu námietok matky k uplatnenému výdavku otca na nájomné a úhrady spojené s užívaním bytu vo výške 300,- Eur mesačne okresný súd uviedol, že i tieto považoval za primerané a preukázané, pretože otec žije len v 1-izbovom nájomnom byte rovnako ako matka maloletého dieťaťa, kde majú obaja porovnateľné náklady na nájomné spolu s úhradami spojenými s užívaním bytu (elektrina, plyn).

13. Okresný súd prihliadol na majetkové, zárobné a finančné možnosti otca maloletého dieťaťa, jeho nevyhnutné pravidelné mesačné výdavky, ako aj na nevyhnutné výdavky na strane maloletého dieťaťa s prihliadnutím na to, že matka maloletého dieťaťa si vyživovaciu povinnosť k maloletému A. plní aj svojou osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa, zároveň poberá na maloletého prídavok na dieťa a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému dieťaťu zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 120,- Eur mesačne, ktorú otca maloletého dieťaťa zaviazal poukazovať k rukám matky maloletého dieťaťa vždy do 15. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred, a to s účinnosťou odo dňa podania návrhu, t.j. odo dňa 23.10.2023, pretože už v čase podania návrhu matka maloletého dieťa mala uvádzané zvýšené výdavky na maloleté dieťa.

14. Zameškané výživné od podania návrhu do rozhodnutia okresného súdu bolo určené vo výške 25,30 Eur (pomerná časť za mesiac október 2023 v sume 5,30 Eur z rozdielu zvýšeného a ocom hradeného výživného a 20,- Eur za mesiac november 2023, čiže rozdiel medzi ocom za tento mesiac uhradeným výživným a zvýšeným od mesiaca december 2023 platí otec už sumu zvýšeného výživného vo výške 120,- Eur mesačne), ktorú sumu zároveň povolil otcovi maloletého dieťaťa splácať v splátkach vo výške 10,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc prvým splatným výživným po právoplatnosti rozhodnutia po následkom strate výhody splátok.

15. Okresný súd súčasne zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/101/2018-50 zo dňa 20.02.2019, právoplatný dňa 11.03.2019 a v ostatných častiach zostalo predchádzajúce rozhodnutie, týkajúce sa úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, nezmenené.

16. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože nezistil žiadne okolnosti, za ktorých by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov konania.

17. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. V odvolaní uviedla, že sa stotožňuje s úvahami a postupom okresného súdu pri určení zvýšenia vyživovacej povinnosti, avšak výšku zvýšeného výživného považuje za nepostačujúcu, ktorá nezodpovedá potrebám maloletého A. a s prihliadnutím na možnosti otca maloletého ju má za neprimerane nízku. Napriek zohľadneniu nevyhnutných mesačných výdavkov na maloletého vo výške 530,- Eur a zohľadnení príjmu otca maloletého vo výške 650,- Eur, okresný súd po uplynutí 5 rokov od poslednej úpravy výživného zvýšil výživné na maloletého A. iba o 20,- Eur. Podľa matky maloletého dieťaťa takto určené zvýšené výživné nespĺňa ani zákonom stanovené pravidlá pri určovaní výšky výživného podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine v spojení s ust. § 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine. Pri zohľadnení nevyhnutných mesačných výdavkoch na maloletého A. vo výške 530,- Eur mesačne a stanovenom výživnom, ktoré je otec maloletého povinný platiť vo výške 120,- Eur mesačne, výdavky na maloletého A. vo výške 410,- Eur mesačne znáša matka maloletého, ktorá sa zároveň aj vo väčšej miere stará o maloletého, ktorý s ocom trávi dva víkendy v mesiaci. Z tohto vyplýva, že matka maloletého dieťaťa dlhodobo znáša prevažnú časť výdavkov spojených s výchovou a výživou maloletého A., ako aj prevažnú starostlivosť o maloletého, čo je v rozpore so zásadami Zákona o rodine, ako aj dobrými mravmi. Je spravodlivé a správne, aby na nákladoch maloletých detí, ktoré sú na výživu odkázané, participovali obaja rodičia, a to aj vrátane zvýšených nákladov. Hoci okresný súd nezohľadnil otcovi maloletého dieťaťa výdavky na cigarety vo výške 70,- Eur mesačne, ale stále otec aj napriek vážnym zdravotným problémom nemá problém každý mesiac minimálne 70,- Eur minúť na cigarety. Na strane maloletého A., ako aj na strane otca maloletého došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného a zároveň je v možnostiach a schopnostiach otca maloletého ako povinného rodiča prispievať na výživu maloletého sumou podstatne vyššou, ako bola určená napadnutým rozsudkom okresného súdu. Matka maloletého dieťaťa navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že sa zvýši vyživovacia povinnosť otca na maloletého A. na sumu 200,- Eur mesačne odo dňa podania návrhu, ktorú sumu je povinný poukazovať k rukám matky maloletého dieťaťa vždy do 15. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred a zaviazá súd náhradou trov konania otca maloletého dieťaťa.

18. K doručenému odvolaniu, podanému matkou maloletého dieťaťa, sa nevyjadril otec maloletého dieťaťa, a ani kolízny opatrovník.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to matkou maloletého dieťaťa postupom bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý záujem a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

20. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/59/2024-99 zo dňa 16.04.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného

uznesenia krajského súdu dňa 16.04.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

21. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom okresného súdu a jeho odôvodnením, preto v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Práve z dôvodu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré vyjadril okresný súd a s ktorými sa stotožňuje, pretože je postačujúce na ne len odkázať, ak rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu spolu tvoria organickú jednotu. Krajský súd však za aplikácie ust. § 378 ods. 3 druhá veta CSP k podstatným odvolacím dôvodom matky maloletého dieťaťa uvádza nasledovné. V zmysle obsahu podaného odvolania bolo zrejmé, že matka na jednej strane síce s úvahami vyjadrenými okresným súdom v napadnutom rozsudku súhlasila, avšak na druhej strane mala za to, že nedošlo k zvýšeniu výživného otcovi maloletého dieťaťa za rešpektovania pravidiel, ktoré vyplývajú z ust. § 62 ods. 2, 4, 5 Zákona o rodine a toto považovala za nízke, ak nevyhnutné mesačné výdavky maloletého boli ustálené na 530,- Eur a príjem otca mesačne je 650,- Eur, pričom k zvýšeniu vyživovacej povinnosti došlo po uplynutí 5 rokov len o 20,- Eur. Matka nesúhlasila s tým, že vzhľadom k zvýšeniu výživného otcovi maloletého dieťaťa napadnutým rozsudkom sa ona v prevažnej miere musí podieľať na hradení nevyhnutných výdavkov maloletého popri tom, že sa vo väčšej miere stará o maloletého. Považovala rozhodnutie okresného súdu o zvýšení výživného len o sumu 20,- Eur oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu za nespravodlivé a nesprávne.

22. K odvolacím dôvodom matky maloletého dieťaťa krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný. Na rozdiel od tvrdení matky v odvolaní krajský súd upriamuje pozornosť na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, z ktorého vyplýva, že okresný súd práve pri zistenom skutočnom stave rešpektoval pravidlá pri určení výšky výživného a vychádzal z ust. § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, ktoré aplikoval.

23. Okresný súd dôsledne postupoval v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď vyhodnocoval pomery v čase posledného súdneho rozhodnutia, a to rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/101/2018-50 zo dňa 20.02.2019 s pomermi v čase rozhodovania napadnutým rozsudkom okresného súdu. Okresný súd vecne správne konštatoval zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktorý v čase posledného súdneho rozhodnutia mal 11 rokov a bol žiakom druhého stupňa základnej školy a v čase napadnutého rozsudku okresného súdu mal maloletý A. 16 rokov, je študentom Strednej odbornej školy techniky a služieb v I.. Vecne správne okresný súd zohľadnil aj nevyhnutné výdavky na maloletého A. v čase svojho rozhodovania v sume 530,- Eur mesačne. Okresný súd, hoci od posledného súdneho rozhodnutia o určení výšky vyživovacej povinnosti otcovi maloletého dieťaťa uplynulo 5 rokov, bol povinný rešpektovať schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca ako povinného rodiča z vyživovacej povinnosti, k čomu aj napadnutým rozsudkom okresného súdu došlo. Bol zistený priemerný čistý príjem otca maloletého dieťaťa 650,- Eur mesačne s tým, že má najvyššie dosiahnuté vzdelanie základné, na strane ktorého zobral do úvahy aj výdavky v celkovej sume priemerne 500,- Eur mesačne tak, ako ich podrobne vyjadril okresný súd v odseku 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku, na ktorý krajský súd v celosti odkazuje. Okresný súd pri konštatovanej zmene pomerov, na druhej strane bol povinný prihliadnúť nielen na odôvodnené potreby maloletého, ale súčasne aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, a to otca maloletého so zreteľom aj k tomu, že maloletý je u otca minimálne dva víkendy v mesiaci s tým, že otec maloletému prispieva aj nad rámec vyživovacej povinnosti, napríklad vreckovým. Krajský súd má za to, že výživné bolo primerane zvýšené so zohľadnením schopností a možností otca maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti je potrebné zo strany krajského súdu poukázať na to, že okresný súd postupoval správne, keď pri rozhodovaní o výživnom prihliadol na možnosti a schopnosti otca maloletého, jeho potreby tak, ako to vyplýva aj z ust. § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine.

24. Krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu, nezistil, že by neboli aplikované zákonné kritériá pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v celosti.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak krajským súdom neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.